

C/2025/247

20.1.2025

**Hogere voorziening ingesteld op 27 september 2024 door Kinda Makhlouf tegen het arrest van het
Gerecht (Negende kamer – uitgebreid) van 17 juli 2024 in zaak T-208/22, Makhlouf / Raad**

(Zaak C-635/24 P)

(C/2025/247)

Procestaal: Frans

Partijen

Rekwirante: Kinda Makhlouf (vertegenwoordiger: G. Karouni, advocat)

Andere partij in de procedure: Raad van de Europese Unie

Conclusies

Rekwirante verzoekt het Hof:

- het arrest van het Gerecht van de Europese Unie van 17 juli 2024, Makhlouf / Raad (T-208/22, hierna: “bestreden arrest”, ECLI:EU:T:2024:497) te vernietigen, ook voor zover rekwirante daarin werd verwezen in haar eigen kosten en in die van de Raad;
- uitspraak te doen over het beroep ten gronde en de bestreden besluiten nietig te verklaren, voor zover rekwirante daarbij wordt opgenomen en gehandhaafd op de lijsten in de bijlagen bij deze handelingen, namelijk:
 - a) ten eerste uitvoeringsbesluit (GBVB) 2022/242 van de Raad van 21 februari 2022 tot uitvoering van besluit 2013/255/GBVB betreffende beperkende maatregelen tegen Syrië (PB 2022, L 40, blz. 26), en uitvoeringsverordening (EU) 2022/237 van de Raad van 21 februari 2022 tot uitvoering van verordening (EU) nr. 36/2012 betreffende beperkende maatregelen in het licht van de situatie in Syrië (PB 2022, L 40, blz. 6) (hierna samen: “oorspronkelijke handelingen”),
 - b) ten tweede besluit (GBVB) 2023/1035 van de Raad van 25 mei 2023 tot [wijziging] van besluit 2013/255/GBVB betreffende beperkende maatregelen in het licht van de situatie in Syrië (PB 2023, L 139, blz. 49), en uitvoeringsverordening (EU) 2023/1027 van de Raad van 25 mei 2023 tot uitvoering van verordening (EU) nr. 36/2012 betreffende beperkende maatregelen in het licht van de situatie in Syrië (PB 2023, L 139, blz. 1), voor zover deze handelingen haar betreffen;
- haar schadevergoeding toe te kennen en de Raad ertoe te veroordelen om haar die vergoeding te betalen ter hoogte van 50 000 EUR;
- de Raad te verwijzen in alle kosten van rekwirante bij zowel het Gerecht als het Hof.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar hogere voorziening voert rekwirante vier middelen aan.

1. Met het eerste middel wordt aangevoerd dat de aan rekwirante toekomende procedurele waarborgen zijn geschonden, omdat zij niet is gehoord voordat de Raad de oorspronkelijke handelingen vaststelde. Volgens rekwirante heeft het Gerecht de noodzaak van het verassingseffect van de betrokken beperkende maatregelen verkeerd beoordeeld, met name omdat rekwirantes vermogen gering was in verhouding tot de door haar verkregen nalatenschap en deze maatregelen pas elf jaar later zijn vastgesteld dan de beperkende maatregelen met betrekking tot haar vader.
2. Met haar tweede middel betoogt rekwirante dat het Gerecht blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door de beoordeling door de Raad van rekwirantes band met het Syrische regime en haar invloed op de besluiten van dit regime te bevestigen. Het Gerecht heeft met zijn verwijzing naar het criterium betreffende het behoren tot een bepaalde familie de bewijslast omgekeerd en de artikelen 26, 29 en 40 VEU, de artikelen 240 en 275 VWEU en de artikelen 41 en 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie geschonden, en wel in een situatie waarin de Raad rekwirante meer dan tien jaar lang had beschouwd als iemand die zich niet met Syrische politieke en economische zaken bezighield, waarna de Raad zijn oordeel twee jaar na het overlijden van haar vader, toen zij met haar nieuwe echtgenoot in Polen verbleef, plotseling wijzigde.

3. Met haar derde middel stelt rekwirante dat het evenredigheidsbeginsel is geschonden en voert zij aan dat de feiten onjuist zijn opgevat, alsook dat in het bestreden arrest onvoldoende is gemotiveerd waarom ook haar eigen vermogen is bevroren, bovenop het bevroren van het uit erfenis verkregen vermogen uit de bevroren nalatenschap van Mohammed Makhoulf. Rekwirante stelt concreet dat de elementen in het dossier waarnaar het Gerecht verwijst, betrekking hebben op een tijdvak zeven jaar vóór de dood van Mohammed Makhoulf en de erfopvolging, en dat het Gerecht had moeten vaststellen dat de Raad zijn beslissing om rekwirantes eigen middelen in de beperkende maatregelen op te nemen, niet op deze elementen kon baseren.
 4. Met haar vierde middel betoogt rekwirante dat het Gerecht haar recht op een normaal gezinsleven heeft geschonden doordat het eraan voorbij is gegaan dat zij als gevolg van de beperkende maatregelen van de Raad niet in de Europese Unie kon verblijven, zodat zij daar niet samen met haar echtgenoot, die een Unieonderdaan is wiens gezins-, professionele- en morele belangen zich in Polen bevinden, haar woonplaats en het centrum van haar belangen kon vestigen.
-